

ผลการวิจัยพบว่า สถานเลี้ยงเด็กกลางวันเพียงร้อยละ 46.2 มีนโยบายด้านการควบคุม และป้องกันการติดเชื้อแต่ยังมีไม่ครบทุกด้าน มีเพียงนโยบายด้านการดูแลสุขภาพเด็กและการจัดตั้งแวดล้อมและการสุขาภิบาลที่สถานเลี้ยงเด็กกลางวันทุกแห่งดังกล่าวกำหนดเป็นนโยบาย ในขณะที่ร้อยละ 36-46 มีนโยบายเรื่องการอบรมและให้ความรู้แก่บุคลากร การมอบหมายงาน การดูแลสุขภาพ บุคลากรและการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ ร้อยละ 20-35 มีนโยบายด้านการคัดเลือกบุคลากรเข้าทำงาน การแยกกลุ่มเด็กตามอายุและพัฒนาการ การกำหนดสัดส่วนบุคลากรต่อจำนวนเด็ก การเฝ้าระวัง การติดเชื้อ การปฐมพยาบาลและให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง สำหรับการปฏิบัติควบคุมและป้องกันการติดเชื้อของผู้ดูแลเด็กพบว่า ส่วนใหญ่มีการปฏิบัติโดยรวมถูกต้องในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้ดูแลเด็กมีการปฏิบัติด้านการดูแลเรื่องอาหาร การดูแลความสะอาด และสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม การล้างมือ และการทำความสะอาดของเล่นถูกต้องในระดับสูง ส่วนด้านการให้ความรู้และคำแนะนำแก่ผู้ปกครอง และการดูแลสุขวิทยาส่วนบุคคลของเด็ก ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่ปฏิบัติถูกต้องในระดับปานกลาง ในขณะที่การปฏิบัติด้านการดูแลสุขภาพเด็ก การเฝ้าระวัง การติดเชื้อและการปฏิบัติเมื่อเด็กมีการติดเชื้อและเกิดโรครุนแรงนั้น ผู้ดูแลเด็กส่วนใหญ่มีการปฏิบัติถูกต้องในระดับปานกลางและต่ำ ผลการสังเกตสิ่งแวดล้อม พบว่า สถานเลี้ยงเด็กกลางวัน ร้อยละ 50 มีการจัดแบ่งห้องหรือบริเวณต่างๆเป็นสัดส่วน โดยส่วนใหญ่มีห้องดูแลเด็กปกติ ห้องครัว ห้องน้ำเด็กแยกเป็นสัดส่วนจากกัน มีเพียงร้อยละ 42.3 ที่แยกห้องรับประทานอาหาร ในขณะที่สถานเลี้ยงเด็กกลางวันร้อยละ 92.3 ไม่มีห้องแยกสำหรับเด็กป่วย และพบว่าไม่มีสถานเลี้ยงเด็กกลางวันแห่งใดที่มีอ่างน้ำและอุปกรณ์ในการล้างมือ รวมถึงสื่อเพื่อให้ความรู้แก่ผู้ปกครอง

ผู้บริหารสถานเลี้ยงเด็กกลางวันร้อยละ 80.8 ต้องการให้มีการจัดหลักสูตรอบรมเกี่ยวกับการควบคุมและป้องกันการติดเชื้อในสถานเลี้ยงเด็กกลางวัน ในขณะที่ผู้ดูแลเด็กร้อยละ 95.4 มีความต้องการเข้ารับการอบรมในเรื่องการควบคุมและป้องกันการติดเชื้อในสถานเลี้ยงเด็กกลางวัน

ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นในการจัดหลักสูตรอบรมเกี่ยวกับการควบคุมและป้องกันการติดเชื้อในสถานเลี้ยงเด็กกลางวันแก่บุคลากรในสถานเลี้ยงเด็กกลางวัน ตลอดจนเป็นแนวทางในการปรับปรุงการกำหนดนโยบายและการบริการในสถานเลี้ยงเด็กกลางวัน เพื่อลดการติดเชื้อของเด็กต่อไป

Thesis Title   Infection Control and Prevention in Child Day Care Centers Muang District
Lampang Province

Author   Mrs. Walailack Khartha

M.N.S   Infection Control Nursing

Examining Committee :

Associate Prof. Wilawan Picheansathian Chairman
Assistant Prof. Suthisa Lamchang Member
Associate Prof. Wilawan Senaratana Member
Assistant Prof. Malee Urharmnuay Member
Assistant Prof. Kesuda Chat-Uthai Member

Abstract

Children attending day care centers are at increased risk of infection compared with children cared for at home. All child day care centers need a system to control and prevent infection. The purposes of this study were to describe a policy and the implementation of infection control and prevention in day care centers Muang District Lampang Province and to describe the need for personnel development regarding child day care center infection control and prevention. The study population consisted of 26 child day care administrators and 109 child care providers working in 26 child day care centers in Muang District Lampang Province from February, 1999 to March, 1999. Research instruments were a policy interview form, a practice questionnaire, and an environmental observation form. The content validity was examined by 5 experts. The content Validity Index of the research instruments were .84-.96. The reliability of the practice questionnaire obtained by means of Cronbach's coefficient alpha was .81. Data were analyzed in terms of frequency, percentage, mean, standard deviation, and the grouping of the answers.

The results of this study revealed that:

Forty six point two percent of child day care centers had an infection control policy and prevention policy but not all of the categories. These centers had only a policy regarding a child's health care and environmental and sanitation management. Thirty six to forty six percent of child day care centers had a policy for personnel training, work assignment, personnel's health care, and facilities support. And twenty to thirty five percent of them had policies for personnel screening before employment, children grouped by age and development, staff to child ratio, infectious diseases surveillance, and parent's orientation and education. Overall practice for infection control and prevention among most of the child care providers was at the moderate level. When considering in subscales, the child care providers performed at a high level in caring for food, cleanliness and environmental sanitation, handwashing, and toy cleaning. Educating and advising the parents as well as personal hygiene care for the children, most child care providers practiced correctly at the moderate level. In addition, their practice for health care of the children, infectious diseases surveillance, and occurrence of infection and outbreaks, was at the moderate and low level.

The result from environmental observation showed that fifty percent of all the child day care centers had segregated rooms or areas. Most of these centers separated normal child care rooms, kitchens and toilets. Only forty two point three percent of them had separate dining room. On the other hand, ninety two point three percent of all the child day care centers did not have isolation room for sick children. Also, not a single child day care center had any hand-washing facilities or any educational media for parents.

Eighty point eight percent of the child day care administrators needed to have training programs relating to infection control and prevention in child day care centers, while ninety point four percent of child care providers needed to attend these training program.

The result of this study showed not only the necessity for having a training curriculum relating to infection control and prevention in child day care centers for all day care personnel, but also for improving the policy formulation and services in order to reduce the infections in child day care centers.